

1.Sygn. akt: II K 94/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lipca 2020 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie Wydział II Karny

w składzie :

Przewodniczący: sędzia SO Marcin Buzdygan

Protokolant: Joanna Niedźwiedź

w obecności Prokuratora Roberta Oleksika

po rozpoznaniu w dniach: 20 listopada 2019 roku, 27 stycznia 2020 roku, 02 marca 2020 roku, 10 czerwca 2020 roku, 13 lipca 2020 roku

sprawy

J. Z. (1), syna J. i Z. z domu K., urodzonego (...) w C.,

oskarżonego o to że:

I. W okresie od 1 kwietnia 2013 r. do 30 listopada 2014 r. w C. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako osoba współzarządzająca przedsiębiorstwem (...) z/s w C. i mająca dostęp do rachunku bankowego oraz powiązanej z nim karty bankomatowej, przywłaszczył powierzone mu mienie znacznej wartości w postaci środków pieniężnych w łącznej kwocie nie mniejszej niż (...) zł, poprzez wielokrotne wypłacanie środków pieniężnych z bankomatów oraz wielokrotne dokonywanie bez upoważnienia przelewów na rachunki innych podmiotów, w tym w ramach regulowania własnych zobowiązań, czym działał na szkodę A. L.,

tj. o czyn z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i art. 12 § 1 kk;

II. W okresie od 1 sierpnia 2013 r. do sierpnia 2014 r. w miejscowości K. i C. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, celem użycia za autentyczne, podrobił dokumenty w postaci kontraktu transportowego zawartego pomiędzy Przedsiębiorstwem (...) S. A. z/s w P. a firmą (...) z/s w C. wraz z załącznikami – protokołami zdawczo-odbiorczymi (...) S. A. nr (...), (...) oraz (...), poprzez podrobienie na umowie i protokołach podpisów A. L.,

tj. o czyn z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk

1. uznaje oskarżonego J. Z. (1) za winnego tego, że w okresie od 01 maja 2013 r. do 30 listopada 2014 r. w C. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako osoba upoważniona do dysponowania majątkiem firmy (...) z/s w C. i mająca dostęp do rachunku bankowego oraz powiązanej z nim karty bankomatowej, przywłaszczył powierzone mu mienie znacznej wartości w postaci środków pieniężnych w łącznej kwocie nie mniejszej niż (...)zł, poprzez wielokrotne wypłacanie bez upoważnienia środków pieniężnych z bankomatów oraz wielokrotne dokonywanie bez upoważnienia przelewów na rachunki innych podmiotów, w tym w ramach regulowania własnych zobowiązań, czym działał na szkodę A. L. to jest przestępstwa z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk (w brzmieniu obowiązującym do 30.06.2015 roku) w zw. z art. 4 § 1 kk i za to na mocy art. 294 § 1 kk skazuje go na karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności

oraz grzywnę w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych przyjmując, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 30 (trzydzieści) złotych;

2. uznaje oskarżonego J. Z. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku ustalając, iż wypełnia on znamiona przestępstwa z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk (w brzmieniu obowiązującym do 30.06.2015 roku) w zw. z art. 4 § 1 kk i za to na mocy art. 270 § 1 kk skazuje go na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

3. na podstawie art. 85 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) i art. 86 § 1 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk orzeczone wobec oskarżonego J. Z. (1) w punktach 1 (pierwszym) i 2 (drugim) kary pozbawienia wolności łączy i jako karę łączną orzeka karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

4. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej oskarżonemu J. Z. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata;

5. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego J. Z. (1) obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem opisanym w punkcie 1 sentencji wyroku zasądzać od oskarżonego J. Z. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego A. L. kwotę (...) zł (...);

6. na podstawie art. 44 § 1 kk orzeka przepadek dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) k. 511 - 512 akt: pod pozycją 10 – 12 (k. 492 – 506 akt sprawy);

7. na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazuje zwrócić dowody rzeczowe opisane w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) k. 511 - 512 akt: pod pozycją 1 – 9, 13 (k. 483 – 491, 507 akt sprawy) firmie (...) SA w P.;

8. na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazuje zwrócić dowody rzeczowe w zawarte w załączniku do akt sprawy oskarżycielowi posiłkowemu A. L.;

9. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego J. Z. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego A. L. kwotę 3.000 (trzy tysiące) zł tytułem zwrotu poniesionych wydatków;

10. na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 4, art. 3 ust. 1 oraz art. 6 ustawy z 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego J. Z. (1) na rzecz Skarbu Państwa opłatę w kwocie (...) (...) zł i wydatki w kwocie (...) zł (...).

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	IIK 94/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie			

<p>art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	J. Z. (1)	punkt 1 wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżony J. Z. (1) prowadził działalność gospodarczą pod firmą (...), której głównym przedmiotem działania było wykonywanie usług przewozowych ciągnikami siodłowymi wraz z naczepami. W ramach tej działalności oskarżony J. Z. (1) zaciągnął wiele zobowiązań, których nie spłacał, co spowodowało wszczynanie przeciwko niemu kolejnych postępowań egzekucyjnych. Na początku 2013 roku	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. Z. (1)	k. 806-808, 884	

oskarżony J. Z. (1) postanowił zaprzestać bezpośredniego prowadzenia tej działalności i wyzbyć się majątku firmy w celu uniknięcia dokonania sprzedaży tego majątku w drodze postępowań egzekucyjnych. Wówczas oskarżony zaproponował znanemu wcześniej A. L., aby on rozpoczął prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie usług przewozowych. A. L. zgodził się i wspólnie z oskarżonym J. Z. (1) ustalili, iż zakupi od oskarżonego dwa ciągniki siodłowe wraz z naczepami, które będą wykorzystywane w działalności A. L. do wykonywania przewozów drogowych. Z uwagi na fakt, iż do wykonywania takich przewozów niezbędne było posiadanie licencji, której A. L. nie posiadał, a takową miał oskarżony, ustalili, iż zawrą formalną umowę wdzierżawienia tych pojazdów przez firmę (...) firmie oskarżonego, co umożliwi wykonywanie usług przewozowych. Ponadto ustalili, że A. L. będzie wykonywał w ramach tej firmy pracę kierowcy, a oskarżony J. Z. (1) poza pracą kierowcy będzie zajmował się również kwestiami związanymi z prowadzeniem samej działalności, a więc nawiązywaniem kontaktów,

gromadzeniem dokumentów w postaci faktur sprzedaży i nabycia, dostarczaniem tych dokumentów księgowej, opłacaniem należnych świadczeń publiczno – prawnych (podatków, składek ZUS), regulowaniem bieżących zobowiązań firmy. Wszystkie te należności miały obciążać firmę (...), a w konsekwencji samego A. L. A. L. i oskarżony J. Z. (1) ustalili, że oskarżony J. Z. (1) będzie otrzymywał wynagrodzenie wynikające z ilości wykonanej pracy przy przewozie drogowym, co sprowadzało się do wyliczania odpowiedniej należności na podstawie liczby przejechanych kilometrów. Takie samo wynagrodzenie mieli otrzymywać inni kierowcy wykonujący przewozy drogowe dla firmy (...).

W dniu 01 kwietnia 2013 roku A. L. dokonał wpisu do ewidencji działalności gospodarczej, zgodnie, z którym rozpoczął on prowadzenie działalności gospodarczej pod firmą (...), której głównym przedmiotem był transport drogowy towarów.

A. L. założył w dniu 08.04.2013 roku w banku (...) oddział w C. rachunek bankowy o numerze (...), który był wykorzystywany w ramach prowadzenia

tej działalności. A. L. przekazał oskarżonemu J. Z. (1) otrzymaną kartę bankomatową, poinformował go jakie hasło zostało ustanowione do obsługi konta, jak też przekazał mu numer (...).

Następnie 06 maja 2013 roku A. L. zakupił od oskarżonego J. Z. (1): ciągnik siodłowy marki D. (...) nr (...) za kwotę (...) zł, ciągnik siodłowy (...) nr (...) za kwotę (...) zł, naczepę marki T. (...) nr (...) za kwotę (...) zł, za które zapłacił gotówką.

Firma (...) rozpoczęła faktyczną działalność w maju 2013 roku. Od tego momentu transporty drogowe były wykonywane przez kierowców: oskarżonego J. Z. (1) i A. G., który wcześniej był zatrudniony w firmie oskarżonego (...). Z A. G. została zawarta umowa o pracę i został zgłoszony do ubezpieczenia społecznego. Z oskarżonym J. Z. (1) nie została zawarta umowa o pracę. Następnie od czerwca 2013 roku pracę kierowcy w firmie (...) zaczął wykonywać A. L.. Z kolei w lipcu 2014 roku oskarżony J. Z. (1) zlecił wykonywanie transportów w firmie (...). Osoby te pracowały w charakterze kierowców wykonując przewozy drogowe dla firmy (...) do listopada 2014 roku. Średnie

wynagrodzenie każdego z tych kierowców wynikające z liczby przejechanych kilometrów wynosiło (...) zł miesięcznie.

We wrześniu 2013 roku A. L. zawarł dwie umowy leasingu dwóch ciągników siodłowych, które były następnie wykorzystywane w działalności firmy (...). Zgodnie z ustnymi ustaleniami poczynionymi między oskarżonym a A. L., oskarżony J. Z. (1) zajmował się stroną formalną tej działalności gospodarczej. W ramach tych obowiązków oskarżony zlecał kierowcom konkretne kursy, przekazywał im karty flotowe służące do regulowania należności za paliwo na stacjach benzynowych, dokonywał płatności za towary i usługi nabywane przez firmę (...), wypłacał kierowcom w gotówce wynagrodzenie wynikające z liczby przejechanych kilometrów. W celu dokonywania płatności gotówką oskarżony korzystał z karty bankomatowej wystawionej do rachunku bankowego firmy (...) i dokonywał wypłat gotówki z bankomatów. Ponadto część płatności regulował za pośrednictwem internetowego rachunku bankowego firmy (...). W wykonywaniu tych czynności oskarżonemu

pomagała jego żona E. Z.. Oskarżony J. Z. (1) dostarczał również do Biura (...) dokumenty na podstawie, których wyliczała ona wysokość należnych świadczeń publiczno – prawnych (podatków, składek ZUS) i sporządzała odpowiednie deklaracje podatkowe i deklaracje rozliczeniowe ZUS. Następnie M. R. przekazywała oskarżonemu informacje na temat wysokości należności, jakie winny być zapłacone. Oskarżony J. Z. (1) w większości nie regulował tych należności, co spowodowało zadłużenie A. L. wobec Urzędu Skarbowego. Oskarżony J. Z. (2) nie płacił również wszystkich należności powstałych w wyniku działalności firmy (...) na rzecz innych podmiotów gospodarczych, jak chociażby należności na rzecz firmy (...) z P., z którą zawarto kontrakt transportowy mający na celu zdobywanie zleceń przewozowych. Doprowadziło to do wystąpienia przez tą firmę z pozwem przeciwko firmie (...) o zapłatę kwoty (...) zł.

Oskarżony J. Z. (1) dokonywał również za pośrednictwem rachunku bankowego firmy (...) płatności swoich osobistych należności: za korzystanie ze swoich telefonów komórkowych,

za korzystanie z telewizji satelitarnej, spłaty zobowiązań w innych bankach, itp. Dokonywał również przelewów na rachunek bankowy swojej córki S. J., jak też na rachunek córki R. V. Ł.. Ponadto przy użyciu karty bankomatowej płacił za zakupy dokonywane na własne potrzeby. Również część gotówki pobieranej z rachunku firmy (...) wydawał na własne potrzeby.

Łączna kwota gotówki, którą oskarżony J. Z. (1) pobrał z rachunku bankowego firmy (...), na którą nie było żadnego pokrycia w dokumentach rozliczeniowych (fakturach nabycia) wynosiła (...) zł. Z kolei łączna kwota płatności kartą bankomatową oraz przelewów na różne rachunki, które dotyczyły towarów i usług nie mających żadnego związku z działalnością firmy (...) wynosiła (...) zł. Suma tych kwot wynosi (...) zł.

Biorąc pod uwagę, iż wynagrodzenie należne kierowcom: oskarżonemu J. Z. (1), A. L. i R. Ł. było wypłacane gotówką, na co nie było stosownych pokwitowań, kwoty tych wynagrodzeń odliczono od w/w łącznej kwoty nienależnie pobranej przez oskarżonego J. Z. (1). Wynagrodzenie to wyniosło łącznie kwotę (...) zł. W związku z tym kwota

<p>pieniędzy, które oskarżony J. Z. (1) bezpodstawnie rozdysonował z rachunku firmy (...), z której nie rozliczył się w żaden sposób wyniosła (...) zł.</p> <p>W listopadzie 2014 roku A. L. zorientował się, iż oskarżony J. Z. (1) działał na jego szkodę w/w opisany sposób i postanowił zakończyć z nim współpracę. W dniu 30 listopada 2014 roku A. L. zabrał samochody należące do firmy (...), które były przechowywane na posesji oskarżonego i od tego momenty samodzielnie prowadził działalność gospodarczą.</p>			
Zeznania świadka A. L.	k. 78-79, 131, 134, 346-348, 356-358, 570-571, 692-693, 841-843, 885		
Zeznania świadka A. J.	k. 95-96, 148-149, 844		
Zeznania świadka A. G.	k. 159-161, 854-855		
Zeznania świadka S. J.	k. 111-113, 852-853		
Zeznania świadka M. R.	k. 103-104, 853		
Częściowo zeznania świadka E. Z.	k. 99-100, 853-854		
Zeznania świadka J. K.	k. 127, 855		
Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa wraz z dokumentacją	k. 1-69		

Informacja komornika	k. 174-175, 353, 406-413, 435-449		
Kserokopie akt sprawy VIII GC 590/15	k. 196-334		
Informacja dot. rachunku bankowego firmy (...)	k. 414-434, 521-537, 547-562		
Opinia biegłej z zakresu rachunkowości	k. 594-672, 682-683, 861-862		
Historia rachunku bankowego	k. 820-830, 836-840		
Kopia wyroku	k. 831-834		
Świadectwo pracy	k. 835		
Dokumentacja księgowa firmy (...)	załączniki do akt sprawy		
<p>Mając na uwadze ograniczenia możliwości sporządzenia uzasadnienia wyroku wywołane konstrukcją szablonu uzasadnienia zasadnym było zawarcie w tym miejscu analizy zgromadzonego materiału dowodowego i wyjaśnienia na czym Sąd opierał swoje ustalenia w zakresie czynu opisanego w punkcie 1 wyroku.</p> <p>Jeśli chodzi o ustalenia dotyczące początku działalności firmy (...) to Sąd oparł się w głównej mierze na zeznaniach świadka A. L.. Opisane przez niego ustalenia dotyczące</p>			

przyczyn powołania tej działalności znajdują oparcie w zasadach logiki i doświadczenia życiowego. Jak wynika z całokształtu materiału dowodowego oskarżony J. Z. (1) prowadził wcześniej działalność gospodarczą, która nie przynosiła dochodów, wręcz przeciwnie generowała znaczną ilość długów. Świadczą o tym dobitnie informacje komorników o postępowaniach egzekucyjnych prowadzonych przeciwko oskarżonemu. Logicznym jest, więc, że oskarżony J. Z. (1) chciał zaprzestać bezpośredniego prowadzenia działalności, aby uniknąć konieczności spłacania zaciągniętych wcześniej zobowiązań. Ponadto współpraca z A. L. w sposób przez niego opisany dawała oskarżonemu możliwość uzyskiwania dochodów z racji wykonywania pracy kierowcy, które nie były w żaden sposób ewidencjonowane, gdyż jak wynika z materiału dowodowego wynagrodzenie oskarżonego było płacone gotówką i nie było ewidencjonowane w dokumentacji firmy (...). W ten sposób miał możliwość unikania spłaty swoich wcześniejszych zobowiązań. Oczywistym jest również, że oskarżony J. Z. (1) miał doświadczenie w

prowadzeniu firmy transportowej, a A. L. doświadczenia takiego nie posiadał i z tych przyczyn A. L. zgodził się na to, że oskarżony będzie wykonywał czynności związane z kierowaniem firmą (...). W związku z tym Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka A. L. odnoszące się do tego, że to oskarżony J. Z. (1) miał wykonywać czynności związane z kierowaniem firmą (...), że przekazał oskarżonemu kartę bankomatową do rachunku bankowego firmy (...) i dane umożliwiające korzystanie z tego rachunku, jak też, że to oskarżony w całości dysponował środkami zgromadzonymi na tym rachunku w okresie do końca listopada 2014 roku. Sąd oparł się również na zeznaniach A. L. odnośnie kwestii wynagrodzenia, jakie miał otrzymywać oskarżony J. Z. (1). Twierdzenie A. L., iż nie było między nimi ustaleń, że oskarżonemu będzie się należeć dodatkowe wynagrodzenie za „prowadzenie” firmy (...) znajduje oparcie w zasadach logiki i doświadczenia życiowego. Jak wykazano powyżej oskarżony J. Z. (1) nie miał w zasadzie innej możliwości uzyskiwania dochodów, jak tylko wykonując pracę kierowcy w firmie (...) i to bez dopełnienia stosownych formalności.

Stąd oczywistym jest, że musiał on zaakceptować fakt, iż nie będzie mu się należało żadne dodatkowe wynagrodzenie za „prowadzenie” firmy. Dotyczyło to również braku zgody A. L. na ewentualne regulowanie przez oskarżonego swoich osobistych płatności z pieniędzy zgromadzonych na rachunku bankowym firmy (...). Ponadto, jak pokazała późniejsza historia, oskarżony wcale nie musiał nalegać na ustalenie takiego wynagrodzenia z A. L., gdyż miał świadomość, że będzie miał możliwość czerpania nieuprawnionych dochodów z działalności prowadzonej przez A. L. w ten sposób, że będzie przywłaszczał środki stanowiące jego własność i wykorzystywane w działalności tej firmy. To samo tyczy się ewentualnego wynagrodzenia dla żony oskarżonego – E. Z.. Brak jest potwierdzenia dla tezy oskarżonego, iż E. Z. należało się wynagrodzenie za czynności wykonywane na rzecz firmy (...). Analiza zgromadzonego materiału dowodowego pokazuje jednoznacznie, iż mieliśmy tu do czynienia z pomocą świadczoną między małżonkami i brak jest jakichkolwiek podstaw do przyznawania E. Z. z tego tytułu jakiegokolwiek

wynagrodzenia od A. L.. Na marginesie należy zauważyć, że oskarżony J. Z. (1) w trakcie prowadzenia tej działalności nie zgłaszał pod adresem A. L. żadnych żądań odnośnie wynagrodzenia, jakie rzekomo miało się należeć jemu bądź jego żonie z tytułu „prowadzenia” firmy (...), jak też nie występował po zakończeniu współpracy z roszczeniem z tego tytułu.

Jeśli chodzi o kwestię momentu rozpoczęcia działalności firmy (...) to Sąd oparł się na dokumentach księgowych zgromadzonych w toku postępowania. Wprawdzie działalność ta została wpisana do ewidencji w kwietniu 2013 roku, lecz pierwsze jej działania zostały podjęte w maju 2013 roku. Wprawdzie w tym okresie czynione były jedynie wydatki w postaci zakupu sprzętu, lecz Sąd przyjął, iż już od maja 2013 roku działalność ta była prowadzona. Ma to istotne znaczenie o tyle, że przyjęto, iż już od maja 2013 roku należało się kierowcom, czyli oskarżonemu J. Z. (1) i A. G., stosowne wynagrodzenie. Takie przyjęcie momentu rozpoczęcia działalności było korzystne dla oskarżonego, gdyż prowadziło do zwiększenia kwot odliczonych od kwoty dokonanej przez

niego przywłaszczenia. Jeśli chodzi o ustalenie momentu zakończenia współpracy oskarżonego i A. L. to Sąd przyjął, iż nastąpiło to w listopadzie 2014 roku. Data ta wynika zarówno z wyjaśnień oskarżonego J. Z. (1), jak i zeznań świadka A. L.. Bezsporne jest, iż w dniu 30 listopada 2014 roku A. L. zabrał swoje pojazdy z posesji oskarżonego, a więc z pewnością ta data stanowiła datę końcową wykonywania pracy kierowcy przez oskarżonego, A. G., R. Ł. i A. L., jak też moment zakończenia działania oskarżonego w charakterze osoby zajmującej się sprawami firmy (...).

Sąd ustalił, iż A. L. nabył od oskarżonego J. Z. (1) dwa ciągniki siodłowe i naczepę, za które zapłacił gotówką. Wynika to wprost z zeznań świadka A. L. oraz dokumentów w postaci faktur zawartych w dokumentach księgowych. Wyjaśnienia oskarżonego, w których podał, iż A. L. nie zapłacił mu za te pojazdy nie znajdują żadnego potwierdzenia w materiale dowodowym, na którym oparł się Sąd ustalając stan faktyczny. Nadmienić należy, iż gdyby faktycznie tak było to zapewne oskarżony J. Z. (1) dochodziłby od A. L. zapłaty za te pojazdy, występowałby przeciwko niemu na drogę

postępowania cywilnego, bądź nawet złożył zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa. Oskarżony J. Z. (1) nie uczynił żadnej z tych rzeczy, co świadczy jednoznacznie o tym, że A. L. spełnił swoje świadczenie i zapłacił oskarżonemu za nabyte pojazdy.

Jeśli chodzi o kierowców wykonujących przewozy drogowe dla firmy (...) to Sąd poczynił tu ustalenia w oparciu o częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. Z. (1), zeznania świadków A. L. i A. G. i dokumentację księgową stanowiącą załącznik do akt sprawy. Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego J. Z. (1), w których podał, iż przez cały okres współpracy z A. L. w ramach firmy (...) wykonywał przewozy drogowe. Te wyjaśnienia korelują z zeznaniami świadka A. L.. Podobnie Sąd ocenił kwestię wykonywania pracy przez A. G. opierając się na powyższych dowodach, jak też na zeznaniach świadka A. G. i dokumentacji księgowej. Jeśli chodzi o wykonywanie pracy kierowcy przez A. L. to Sąd oparł się tu na jego zeznaniach, w których ostatecznie (k. 885) podał, iż pracę kierowcy w firmie (...) rozpoczął w czerwcu 2013 roku. Te jego zeznania korelują ze świadectwem pracy

(k. 835) jakie przedłożył na rozprawie, z którego wprawdzie wynika, że w poprzedniej firmie był zatrudniony do 19.07.2013 roku, lecz ostatecznie zeznał, że już wcześniej zaczął jeździć dla firmy (...). Z kolei okres pracy w charakterze kierowcy R. Ł. Sąd ustalił głównie na podstawie wyjaśnień oskarżonego J. Z. (1). Sam fakt wykonywania pracy przez R. Ł. dla firmy (...) znajduje potwierdzenie w zeznaniach świadka A. G., świadka A. J., jak też częściowo w zeznaniach świadka A. L., który w swoich zeznaniach (k. 885) przyznał, iż widywał tego mężczyznę, lecz nie był pewien dla kogo on jeździł. Mając na uwadze, iż A. L. miał ograniczoną wiedzę, co do całokształtu funkcjonowania jego firmy, Sąd przyjął, iż wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie są miarodajne. Jeśli chodzi natomiast o czasokres wykonywania obowiązków kierowcy przez R. Ł. Sąd oparł się częściowo na wyjaśnieniach oskarżonego J. Z. (1) oraz na historii rachunku bankowego firmy (...). Z wyjaśnień oskarżonego (k. 884) wynika, iż od momentu rozpoczęcia pracy przez R. Ł. dokonywał przelewów na rachunek bankowy jego córki – V. Ł.. Z historii rachunku wynika, iż przelewy takie były wykonywane od lipca 2014

roku, a więc przyjęto, iż R. Ł. wykonywał pracę dla firmy (...) od lipca 2014 roku. Jeśli chodzi o moment końcowy wykonywania pracy kierowcy przez te osoby dla firmy (...) to Sąd przyjął, iż jest nim data 30 listopada 2014 roku, co wynika z faktu zakończenia wówczas całkowicie współpracy przez oskarżonego i A. L..

Jeśli chodzi o wysokość wynagrodzenia wypłacanego kierowcom Sąd oparł się na zeznaniach świadka A. L., z których wynika, iż była to średnio miesięcznie kwota (...) zł. Brak było w tym zakresie innych wiarygodnych materiałów, albowiem, za takie nie można uznać chociażby wyjaśnień oskarżonego, który starał się tą kwotę maksymalnie zawyżyć, mając świadomość, iż przemawia to na jego korzyść. Na marginesie należy zauważyć, iż wiele kwestii dotyczących okresu pracy kierowców, ich wynagrodzenia, wydatków można było ustalić jedynie na podstawie osobowych źródeł dowodowych, które z natury rzeczy nie były dokładne w tej materii, z uwagi chociażby na zawodność pamięci poszczególnych osób, lub interes oskarżonego w złożeniu wyjaśnień umniejszających zakres jego odpowiedzialności.

Wpływ na to miał również fakt, iż z kierowcami (poza A. G.) nie zawierano pisemnych umów o pracę, nie ewidencjonowano wykonywanej przez nich pracy, nie odprowadzono należnych świadczeń publiczno - -prawnych związanych z ich zatrudnieniem. Miało to na celu oczywiście ograniczenie kosztów i osiągnięcie większego zysku. Te trudności spowodowały konieczność poczynienia ustaleń w tym zakresie na podstawie oszacowania, a nie na podstawie jednoznacznych w swojej wymowie dowodów.

Ponadto Sąd ustalił, iż wynagrodzenie dla kierowców było wypłacane w gotówce przez oskarżonego J. Z. (1) lub jego żonę E. Z.. Wynika to wprost z wyjaśnień oskarżonego, jak też z zeznań świadków A. L., E. Z., A. G.. Kwoty wypłaconego wynagrodzenia były ewidencjonowane tylko w przypadku A. G., natomiast w przypadku oskarżonego J. Z. (1), A. L. i R. Ł. wypłacone kwoty nie znalazły żadnego odzwierciedlenia w ewidencji księgowej. Gotówka wypłacana tym kierowcom pochodziła z rachunku bankowego firmy (...) i była wypłacana przy użyciu karty przez oskarżonego lub jego żonę. W tym zakresie Sąd

oparł się na wyjaśnieniach oskarżonego oraz na zeznaniach świadka E. Z.. W tym miejscu zauważyć należy, iż z rachunku bankowego firmy (...) były też wykonywane przelewy na osobisty rachunek bankowy A. L.. Kwoty tych przelewów były następnie odliczane od wynagrodzenia należnego A. L. i w gotówce wypłacano mu wynagrodzenie pomniejszone o te kwoty. Wynika to wprost z zeznań A. L., jak też z historii rachunku bankowego firmy (...).

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Sąd ustalił, iż oskarżonemu J. Z. (1), A. L. i R. Ł. wypłacono w gotówce następujące kwoty z tytułu wynagrodzenia za wykonywanie przewozów drogowych dla firmy (...):

- oskarżonemu J. Z. (1) kwotę (...) zł (od maja 2013 do listopada 2014 roku, 19 miesięcy x (...) zł),

- A. L. kwotę (...) zł (od czerwca 2013 do listopada 2014 roku, 18 miesięcy x (...) zł = (...) zł, od której odjęto kwotę (...) zł przelaną na jego osobisty rachunek bankowy),

- R. Ł. kwotę (...) zł (od lipca 2014 do listopada 2014, 5 miesięcy x (...) zł).

Suma kwot wypłaconych w gotówce to (...) zł.

Oskarżony J. Z. (1) mając dostęp do rachunku bankowego dokonywał przelewów w celu opłacenia swoich osobistych rachunków. W tym zakresie Sąd oparł się na zeznaniach świadka A. L., analizie historii rachunku bankowego jak też na opinii biegłej z zakresu rachunkowości (załącznik 19 do opinii – (...) zł, załącznik 18 do opinii – (...) zł, k. 606 – 611). Potwierdzają to również częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. Z. (2), który przyznał, iż dokonywał takich przelewów, lecz miał na to zgodę A. L.. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego nie znajdują potwierdzenia, albowiem z wiarygodnych zeznań A. L. wynika jednoznacznie, iż nie czynił takich uzgodnień z oskarżonym i nie wyrażał zgody, aby ten z rachunku bankowego firmy (...) opłacał swoje osobiste rachunki. W ten sposób oskarżony regulował swoje należności z tytułu opłat za energię elektryczną, opłat za korzystanie z telefonów, opłat za korzystanie z telewizji, spłacał zadłużenie na swoim osobistym rachunku bankowym, itp. Oskarżony nie załączył do dokumentacji księgowej firmy (...) żadnych dokumentów, które potwierdzałyby, iż te

wydatki miały związek z działalnością firmy (...).

Ponadto oskarżony J. Z. (1) dokonywał płatności przy użyciu karty bankomatowej firmy (...) za towary nabywane na własny użytek (załącznik 21 do opinii – (...) zł, załącznik 20 do opinii – (...) zł, k. 604, 605). Również w tym przypadku nie załączył do dokumentacji księgowej firmy (...) żadnych dokumentów, które potwierdzałyby, iż te wydatki miały związek z działalnością firmy (...).

Jak wskazano powyżej oskarżony i jego żona dokonywali wypłat gotówki z rachunku bankowego firmy (...), którą wydatkowali częściowo na wynagrodzenia dla kierowców, zakup towarów i usług dla firmy (...), ale też na własne potrzeby. O wydatkowaniu tych pieniędzy częściowo na własne potrzeby świadczy jednoznacznie, iż oskarżony nie załączył do dokumentacji księgowej firmy (...) żadnych dokumentów, które potwierdzałyby, iż te wydatki miały związek z działalnością firmy (...). Łączna kwota pieniędzy pobranych z bankomatów, z których oskarżony nie rozliczył się, a więc nie załączył dokumentów potwierdzających związek wydatków z działalnością

firmy (...) wyniosła (...)zł
(k. 602 strona 9 opinii).

Łączna kwota gotówki,
którą oskarżony J. Z.
(1) pobrał z rachunku
bankowego firmy (...),
na która nie było żadnego
pokrycia w dokumentach
rozliczeniowych
(fakturach nabycia)
wynosiła (...) zł. Z kolei
łączna kwota płatności
kartą bankomatową oraz
przelewów na różne
rachunki, które dotyczyły
towarów i usług nie
mających żadnego związku
z działalnością firmy (...)
wynosiła (...) zł. Suma tych
kwot wynosi (...) zł.

Sąd uznał, iż jedynymi
wydatkami, które mogły
nie znaleźć potwierdzenia
w dokumentacji księgowej
firmy (...), a miały
związek z jej działalnością
(czyli oskarżony mógł
ich dokonać w interesie
firmy) są wynagrodzenia
wypłacane kierowcom w
gotówce. W tym zakresie
Sąd oparł się na
dowodach wskazanych
powyżej przy analizie
kwestii wynagrodzeń
kierowców. Nie dotyczy
to jednak wynagrodzenia
wypłacanego A. G., które
było ewidencjonowane w
dokumentacji księgowej
i biegła z zakresu
rachunkowości brała
wypłacone kwoty pod
uwagę czyniąc powyższe
wyliczenia. W związku
z tym ustalone powyżej
wynagrodzenia wypłacone
w gotówce kierowcom –

oskarżonemu J. Z. (1), A. L. i R. Ł. – w łącznej kwocie (...) zł podlegały odliczeniu od łącznej kwoty (...) zł rozdysponowanej przez oskarżonego, a z której nie rozliczył się, gdyż nie przedłożył dokumentów, które potwierdzałyby, iż wydatki miały związek z działalnością firmy (...).

Na marginesie należy zauważyć, iż brak podstaw, aby od tej kwoty odliczać wynagrodzenie, jakie rzekomo według oskarżonego należało się jemu i jego żonie za prowadzenie spraw firmy (...). Jak wykazano wcześniej oskarżony nie czynił w tym zakresie żadnych uzgodnień z A. L., który nie wyraził też zgody na pobieranie takiego wynagrodzenia. Na uwagę zasługuje fakt, iż oskarżony w swoich wyjaśnieniach podał, iż nie pamięta, jaka kwota wynagrodzenia dla jego żony została ustalona z A. L.. Już ta okoliczność, iż oskarżony nie był w stanie podać takiej dokładnej kwoty świadczy o kłamliwości jego relacji w tym zakresie.

W efekcie Sąd przyjął, iż łączna kwota pieniędzy nienależnie rozdysponowanych przez oskarżonego z rachunku bankowego firmy (...) wyniosła (...)zł.

1.1.2.

J. Z. (1)

punkt 2 wyroku

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Oskarżony J. Z. (1) poszukując kolejnych zleceń transportowych postanowił zawrzeć umowę z firmą Przedsiębiorstwo (...) S. A. z/s w P., na mocy, której firma (...) miała wykonywać przewozy drogowe zlecane przez firmę (...) oraz korzystać z tzw. kart flotowych oferowanych przez tą firmę umożliwiających bezgotówkowe regulowanie należności za paliwo na stacjach paliw. W związku z tym w dniu 01 sierpnia 2013 roku w P. został zawarty Kontrakt transportowy dotyczący usług przewozowych towarów w transporcie drogowym pomiędzy Przedsiębiorstwem (...) SA z siedzibą w P. a firmą (...) reprezentowaną przez A. L.. Przy podpisaniu tego kontraktu nie był obecny A. L., lecz w jego imieniu występował oskarżony J. Z. (1), który następnie pod kontraktem w rubryce (...) złożył podpis o treści (...). Następnie tego samego dnia oskarżonemu została wydana (...) SA nr (...), będąca własnością (...) Transport, z której miała korzystać firma (...). Na okoliczność przekazania tej karty został sporządzony protokół zdawczo –</p>	<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. Z. (1)</p>	<p>k. 768-769, 806-808</p>	

<p>odbiorczy na końcu którego w rubryce „strona przejmująca” oskarżony J. Z. (1), złożył podpis o treści (...). Następnie w dniu 25 października 2013 roku oskarżonemu została wydana kolejna (...) SA nr (...), będąca własnością (...) Transport, z której miała korzystać firma (...). Na okoliczność przekazania tej karty został sporządzony protokół zdawczo – odbiorczy na końcu którego w rubryce „strona przejmująca” oskarżony J. Z. (1), złożył podpis o treści (...). Następnie w dniu 01 sierpnia 2014 roku oskarżonemu została wydana kolejna (...) SA nr (...), będąca własnością (...) Transport, z której miała korzystać firma (...). Na okoliczność przekazania tej karty został sporządzony protokół zdawczo – odbiorczy na końcu którego w rubryce „strona przejmująca” oskarżony J. Z. (1), złożył podpis o treści (...).</p>			
<p>Częściowo zeznania świadka A. L.</p>	<p>k. 356-358, 841-843</p>		
<p>Zeznania świadka D. A.</p>	<p>k. 288-290, 757-758</p>		
<p>Zeznania świadka I. D.</p>	<p>k. 773-774</p>		
<p>opinia biegłego z zakresu badania pisma i dokumentów</p>	<p>k. 724-736</p>		

dokumenty	k. 483-507		
kopie dokumentów	k. 212-256		
informacja	k. 820-830		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. Ocena DOWOdów			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. Z. (1)	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego dotyczącym daty zakończenia współpracy oskarżonego i A. L., kierowców wykonujących przewozy drogowe dla firmy (...) i czasokresu ich pracy, wypłacania im wynagrodzenia w gotówce, dokonywania przelewów w celu opłacenia swoich	

		<p>osobistych rachunków. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego Sąd ocenił, jako logiczne, spójne, nie budzące wątpliwości w świetle zasad doświadczenia życiowego. Ponadto wyjaśnienia te znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, na którym oparł się Sąd ustalając stan faktyczny sprawy, i który uznał za wiarygodny. Częściowo zostało to omówione w analizie zawartej w punkcie 1.1.1. uzasadnienia.</p>
<p>Zeznania świadka A. L.</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka A. L. uznając je za konsekwentne, spójne, logiczne, tworzące jedną logiczną całość oraz mające potwierdzenie w zasadach doświadczenia życiowego i znajdujące potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym sprawy. Sam fakt, że A. L. jako pokrzywdzony w sprawie był zainteresowany w określonym jej rozstrzygnięciu nie stanowi przyczyny uzasadniającej odmówienie wiary jego zeznaniom. Są one konsekwentne i brak jest jakichkolwiek sprzeczności w jego zeznaniach, które osłabiłyby ich wiarygodność. Fakt konfliktu istniejącego pomiędzy stronami, ich skłócenie, takie czy inne wzajemne ich relacje, nie</p>	

	<p>przesądzać same w sobie o wartości dowodowej poszczególnych relacji. Zeznania świadka A. L. znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadków A. J., A. G., M. R., J. K., jak też częściowo w wyjaśnieniach oskarżonego J. Z. (1). Ponadto znajdują one oparcie w dokumentacji księgowej firmy (...), jak też w opinii biegłej z zakresu rachunkowości.</p>	
Zeznania świadka A. J.	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka A. J. uznając je za konsekwentne, spójne, logiczne, tworzące jedną logiczną całość oraz mające potwierdzenie w zasadach doświadczenia życiowego i znajdujące potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym sprawy. Zeznania te znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadków A. L., A. G., M. R., J. K., jak też częściowo w wyjaśnieniach oskarżonego J. Z. (1). Ponadto znajdują one oparcie w dokumentacji księgowej firmy (...), jak też w opinii biegłej z zakresu rachunkowości.</p>	
Zeznania świadka A. G.	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka A. G. uznając je za konsekwentne, spójne, logiczne, tworzące jedną logiczną całość oraz mające potwierdzenie w zasadach doświadczenia życiowego i znajdujące potwierdzenie w</p>	

	<p>pozostałym materiale dowodowym sprawy. Zeznania te znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadków A. L., A. G., A. J., M. R., jak też częściowo w wyjaśnieniach oskarżonego J. Z. (1). Ponadto znajdują one oparcie w dokumentacji księgowej firmy (...), jak też w opinii biegłej z zakresu rachunkowości.</p>	
Zeznania świadka S. J.	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka S. J. uznając je za konsekwentne oraz mające potwierdzenie w zasadach doświadczenia życiowego i znajdujące potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym sprawy. Zeznania te znajdują potwierdzenie częściowo w wyjaśnieniach oskarżonego J. Z. (1) oraz w historiach rachunków bankowych.</p>	
Zeznania świadka M. R.	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka M. R. uznając je za konsekwentne, spójne, logiczne, tworzące jedną logiczną całość oraz mające potwierdzenie w zasadach doświadczenia życiowego i znajdujące potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym sprawy. Zeznania te znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadków A. L., A. G., jak też częściowo w wyjaśnieniach oskarżonego J. Z. (1).</p>	

	Ponadto znajdują one oparcie w dokumentacji księgowej firmy (...), jak też w opinii biegłej z zakresu rachunkowości.		
Częściowo zeznania świadka E. Z.	Sąd częściowo dał wiarę zeznaniom świadka w zakresie, w jakim opisała, jakie czynności wykonywała pomagając oskarżonemu w zajmowaniu się sprawami firmy (...). W tym zakresie jej zeznania znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadków A. L., A. G., M. R., jak też częściowo w wyjaśnieniach oskarżonego J. Z. (1).		
Zeznania świadka J. K.	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka J. K. uznając je za konsekwentne, spójne, logiczne, i znajdujące potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym sprawy		
1.1.2	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. Z. (1)	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie, w jakim przyznał, iż podpisał umowę oraz protokoły zdawczo-odbiorcze nazwiskiem A. L.. Te wyjaśnienia znajdują potwierdzenie w wiarygodnych zeznaniach świadkach A. L. oraz opinii biegłego z zakresu badań pisma i dokumentów. Sąd dał również wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie, w jakim stwierdził, iż A. L. wiedział o	

		podpisaniu tej umowy i odbieraniu kart flotowych oraz o podrobieniu przez oskarżonego jego podpisów. Te wyjaśnienia oskarżonego należy uznać za logiczne i znajdujące potwierdzenie w zasadach doświadczenia życiowego.
Częściowo zeznania świadka A. L.	Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne w kwestii tego, iż nie składał podpisów pod kontraktem transportowym oraz protokołami zdawczo – odbiorczymi. Te zeznania znajdują potwierdzenie w wiarygodnych wyjaśnieniach oskarżonego J. Z. (1) oraz opinii biegłego z zakresu badań pisma i dokumentów.	
Zeznania świadka D. A.	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka uznając je za konsekwentne, spójne, logiczne, i znajdujące potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym sprawy	
Zeznania świadka I. D.	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka uznając je za konsekwentne, spójne, logiczne, i znajdujące potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym sprawy.	
<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</i>		

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. Z. (1)	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego J. Z. (1) w kwestiach dotyczących szczegółów okoliczności nawiązania współpracy z A. L., poczynionych przez nich ustaleń, co do roli oskarżonego w działalności firmy (...), kwestii rzekomego wynagrodzenia, jakie miało się należeć oskarżonemu i jego żonie za pomoc w prowadzeniu firmy, zapłaty za pojazdy sprzedane A. L., rzekomej zgody A. L. na regulowanie przez oskarżonego swoich osobistych rachunków z rachunku bankowego firmy (...). W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego są nielogiczne, sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego, jak też materiałem dowodowym, na którym oparł się Sąd ustalając stan faktyczny sprawy, w szczególności z wiarygodnymi zeznaniami świadka A. L., a nadto mają na celu uniknięcie odpowiedzialności karnej. Częściowo kwestie te zostały omówione w analizie zawartej w punkcie 1.1.1 uzasadnienia.</p> <p>Niewiarygodne są również wyjaśnienia oskarżonego, w których podał, iż częściowo wynagrodzenia</p>	

dla kierowców były wypłacane za pośrednictwem rachunku bankowego firmy poprzez przelewy dokonywane na ich osobiste rachunki. Te wyjaśnienia nie znajdują żadnego potwierdzenia w analizie historii rachunku bankowego firmy (...). Z historii tej wynika, że jedynie dokonywano przelewów na rachunek osobisty A. L., lecz były to kwoty, które stanowiły mniej niż (...) należnego wynagrodzenia. Ponadto tym wyjaśnieniom oskarżonego przeczą również zeznania świadka A. G., który zeznał, iż wynagrodzenie było mu wypłacane w gotówce, a czynił to oskarżony J. Z. (1). Kompletnie niewiarygodne jest również twierdzenie oskarżonego, iż wynagrodzenie wypłacał mu w gotówce A. L.. Brak jest jakiegokolwiek potwierdzenia dla tej wersji. Ponadto oskarżony w swoich wyjaśnieniach wielokrotnie popadał w sprzeczność. Oskarżony wyjaśnił, że nie pamięta czy przedstawiał L. rozliczenie swoich rachunków osobistych, by następnie stwierdzić, że jeżeli A. L. sobie życzył to tak robił, czyli przedstawiał mu rozliczenia. Oskarżony wyjaśnił, że ustalił z A. L., że jego żonie będzie wypłacane wynagrodzenie, by następnie stwierdzić, że

nie pamięta, jaka kwota wynagrodzenia dla jego żony została ustalona. Te wersje wzajemnie się wykluczają i dyskwalifikują wyjaśnienia oskarżonego. Ponadto niewiarygodne są wyjaśnienia oskarżonego, w których podał, iż na początku wpływy na rachunek bankowy pochodziły z jego wcześniejszych zleceń i były to zaległe płatności, jak też, że wpływy na rachunek bankowy firmy (...) były już od 08.04.2013 roku. Twierdzenia te nie wytrzymują krytyki w świetle dokumentacji księgowej firmy, jak też analizy historii rachunku bankowego dostarczonej przez bank. Z dokumentów tych wynika jednoznacznie, iż pierwsze wpływy na rachunek bankowy firmy (...) pojawiły się w czerwcu 2013 roku i dotyczyły należności za wykonane przez nią usługi. Kompletnie gołosłowne i nieuprawnione jest również twierdzenie oskarżonego, iż A. L. udostępnił wyciąg ze swojego rachunku od dnia 18.06.2013 roku, gdyż zgromadzony materiał daje podstawy do czynienia ustaleń w zakresie wpływów na rachunek bankowy firmy (...) od początku jej działania. Jako kuriozalne należy z kolei ocenić stwierdzenie oskarżonego, iż nie został

		<p>zatrudniony na podstawie pisemnej umowy, ale nie pamięta dlaczego. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, w których stwierdził, iż średnie miesięczne wynagrodzenie kierowców wynosiło (...) zł. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego pozostają w oczywistej sprzeczności z wiarygodnymi zeznaniami świadka A. L..</p>
<p>Częściowo zeznania świadka E. Z.</p>	<p>Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka E. Z. w zakresie, w jakim twierdziła, iż pracowała u A. L., że uzgadniała z nim, że będzie jej płacił wynagrodzenie za pracę, że wyraził zgodę, aby z rachunku firmy (...) opłacała swoje rachunki osobiste, że wydawał jej polecenia co do działalności firmy, że każdy wykonywany przelew oraz pobranie gotówki z bankomatu konsultowała z A. L.. W tym zakresie jej zeznania pozostają w oczywistej sprzeczności z wiarygodnymi zeznaniami świadka A. L., który zaprzeczył tym okolicznościom. Ponadto zeznania E. Z. odnośnie wydawania jej poleceń przez A. L. i akceptowania przez niego każdej operacji finansowej pozostają w sprzeczności z tymi wyjaśnieniami oskarżonego J. Z. (1), które Sąd uznał za wiarygodne. Z wyjaśnień</p>	

	<p>tych wynika, bowiem, że A. L. nie wydawał takich decyzji a gospodarka finansowa firmy odbywała się na podstawie decyzji oskarżonego. Ponadto zeznania E. Z. są wewnątrznie sprzeczne, gdyż stwierdziła ona, że wykonywała przelewy z rachunku bankowego firmy (...), a następnie stwierdziła, że nie sprawdzała stanu tego rachunku. Skoro świadek wykonywała przelewy to musiała znać stan środków na tym rachunku bankowym, choćby po to, by wiedzieć czy są one wystarczające na dokonanie zaplanowanych przelewów.</p>	
<p>1.1.2</p>	<p>Częściowo zeznania świadka A. L.</p>	<p>Sąd nie dał wiary twierdzeniu świadka, iż nie wiedział, że oskarżony w jego imieniu podpisze kontrakt transportowy i będzie odbierał karty flotowe. Te zeznania nie wytrzymują krytyki w świetle zasad doświadczenia życiowego i logiki. A. L. wiedział, w jaki sposób działają firmy transportowe, w jaki sposób pozyskują zlecenia i jednocześnie miał świadomość, że jego firma (...) realizuje zlecenia firmy (...) oraz korzysta z kart flotowych dostarczonych przez tą firmę. Prowadzi to do oczywistego wniosku, iż musiał sobie zdawać sprawę z zawarcia kontraktu z tą firmą, a</p>

		skoro sam nie brał w tym udziału to oczywistym było, że dokonać tego musiał oskarżony J. Z. (1). Z zeznań A. L. wynika przecież jednoznacznie, iż całość zarządzania firmą w tym zakresie scedował na oskarżonego J. Z. (1). Ponadto z zeznań A. L. wynika jednoznacznie, iż osobiście odbierał jedną z kart flotowych z firmy (...) w dniu 23.07.2013 roku, a więc miał świadomość współpracy z tą firmą.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	J. Z. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Jak wykazano wcześniej w okresie od maja 2013 r. do listopada 2014 r. oskarżony J. Z. (1) zajmował się prowadzeniem działalności gospodarczej należącej do A. L. i w związku z tym miał prawo wykonywania przelewów i korzystania z karty bankomatowej. Obowiązkiem jego jednak było korzystanie ze			

środków pieniężnych
zgodnie z celem
działalności firmy (...).
Jak wynika z ustaleń
faktycznych oskarżony
J. Z. (1) w w/
w okresie rozdysponował
pieniężnymi w łącznej
kwocie (...)zł, które
przeznaczył na własne
potrzeby.

Rozdysponowanie tej
kwoty nie było w żaden
sposób uzasadnione
potrzebami firmy,
ponoszone wydatki nie
miały żadnego związku z
działalnością firmy (...),
a oskarżony nie dostarczył
żadnych dokumentów
potwierdzających

przeznaczenie tych
środków zgodnie z celami
działalności tej firmy.
Oskarżony J. Z. (1) w
sposób legalny wchodził
w posiadanie pieniędzy,
którymi dysponował,
albowiem został
upoważniony przez A.
L. do wykonywania
przelewów i korzystania
z karty bankomatowej
zgodnie z celem
działalności firmy
(...). Mamy, więc tu
do czynienia z rzeczą
powierzoną, albowiem
oskarżony miał obowiązek
zwrotu tych środków
pieniężnych do kasy firmy
bądź wydania ich na
cele działalności tego
podmiotu, w celu pokrycia
wydatków ponoszonych
przez firmę. „Powierzenie
rzeczy ruchomej polega
na przekazaniu władztwa
nad rzeczą sprawcy z
zastrzeżeniem jej zwrotu

właścicielowi lub osobie posiadającej inne prawo do rzeczy. Powierzenie oznacza więc przeniesienie władztwa nad rzeczą z uprawnionego na sprawcę bez prawa rozporządzania nią jak swoją własnością, z jednoczesnym konkretnym oznaczeniem sposobu jego wykonywania przez osobę, której rzecz jest powierzana. Rzecz ruchoma może zostać przekazana z jednoczesnym upoważnieniem sprawcy do czynienia z nią użytku (użyczenie lub wynajęcie rzeczy) lub bez takiego uprawnienia (np. oddanie w depozyt, zastaw)” (Komentarz do kk t. 3, pod red. A. Zolla, Zakamycze 1999, str. 129 – 130). Oskarżony wykorzystał te środki pieniężne niegodnie z przeznaczeniem, użył ich do zaspokojenia swoich prywatnych celów. Świadczy o tym fakt nie dostarczenia przez niego żadnych dokumentów potwierdzających wykorzystanie ich na cele działalności firmy (...). W ten sposób oskarżony wyraził swoją wolę rozporządzania tymi środkami pieniężnymi z wyłączeniem ich właściciela, a więc A. L.. Na potwierdzenie tego stanowiska można przywołać wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 27.09.2016 roku, sygn.

akt II AKa 237/16, w którym stwierdzono, iż „jednym z warunków odpowiedzialności za przywłaszczenie jest podjęcie przez sprawcę uzewnętrznionego zachowania manifestującego się wobec osób trzecich (świata zewnętrznego) przez rozporządzenie posiadaną rzeczą ruchomą lub inne zachowanie tak jakby ta rzecz stanowiła własność sprawcy lub jakby przysługiwało mu do niej inne prawo. Samo przywłaszczenie musi zostać przez niego w odpowiedni sposób zmanifestowane na zewnątrz i uniemożliwić osobie, której przysługuje prawo do rzeczy, swobodne nią rozporządzanie. Sprawca dla dokonania tego przestępstwa musi podjąć chociażby jedną czynność w stosunku do rzeczy ruchomej, która wskazuje, że traktuje on rzecz lub prawo tak, jakby był właścicielem.” (LEX nr 2171200) W ten sposób oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 284 § 2 kk. Wartość szkody wyrządzonej przez oskarżonego A. L. wyniosła (...) zł, a więc mamy tu do czynienia z mieniem znacznej wartości w rozumieniu art. 115 § 5 kk, gdyż wartość szkody przekracza (...) zł. W efekcie konieczne jest zakwalifikowanie

tego czynu oskarżonego również z art. 294 § 1 kk. Oskarżony działał w krótkich odstępach czasu (odstępy od kilku do kilkunastu dni) i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru. Oskarżony obejmował swoim zamiarem przywłaszczenie jak największej ilości środków pieniężnych stanowiących własność firmy (...).

Oskarżony działał tu z zamiarem bezpośrednim w celu przywłaszczenia pobranych pieniędzy i włączenia ich do swego majątku i postępowania z nimi jak z własnymi.

W ten sposób czyn oskarżonego wypełniał znamiona przestępstwa z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk (w brzmieniu obowiązującym do 30.06.2015 roku) w zw. z art. 4 § 1 kk. Sąd zastosował do czynu oskarżonego przepisy, jakie obowiązywały w momencie jego popełnienia. Chodzi tu o treść przepisu art. 12 kk, ale również treść przepisów odnoszących się do możliwości zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Wprawdzie treść przepisu art. 12 kk obowiązująca w chwili popełnienia czynu przez oskarżonego nie odbiegała

<p>znacząco od aktualnej treści tego przepisu, lecz przepisy dotyczące możliwości skorzystania z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary z pewnością były wówczas łagodniejsze, a więc korzystniejsze dla oskarżonego. To skutkowało zastosowaniem art. 4 § 1 kk również w kwestii kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu.</p>			
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	2	J. Z. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Kontrakt transportowy oraz załączniki do niego w postaci protokołów zdawczo – odbiorczych kart flotowych będące przedmiotem czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie 2 wyroku stanowią dokumenty w rozumieniu art. 270 § 1 kk i art. 115 § 14 kk, gdyż ze względu na zawartą w nich treść stanowiły dowód okoliczności mających znaczenie prawne. Podane w nich fakty miały być podstawą dla ustalenia stosunku</p>			

zobowiązaniowego łączącego strony - Przedsiębiorstwo (...) S. A. z/s w P. oraz firmę (...) z/s w C., oraz stanowić potwierdzenie wydania kart flotowych, których kontrakt dotyczył. Dokumenty te miały charakter prywatny i stanowił dowód tego, że podpisana pod nimi osoba złożyła oświadczenia o treści wynikającej z nich (Komentarz do kk t.1 pod red. A. Zolla, Zakamycze 1998, str. 640). Sfałszowanie tych dokumentów polegało na tym, że oskarżony J. Z. (1), na każdym z nich podrobił podpis A. L., składając go na końcu tych dokumentów w rubrykach (...) oraz „strona przejmująca”. W ten sposób oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 270 § 1 kk.

Zachowania oskarżonego stanowią jeden czyn popełniony w warunkach czynu ciągłego. Oskarżony J. Z. (1) działał bowiem z góry powziętym zamiarem, którym obejmował podrobienie podpisu A. L. pod kontraktem, a następnie cykliczne podrabianie jego podpisu, na każdym z protokołów odbioru kolejnych kart flotowych. Ponadto oskarżony działał w krótkich odstępach czasu – za takie bowiem należy uznać w tym

przypadku odstępy 3
miesiące i 9 miesięcy.

Oskarżony działał tu z zamiarem bezpośrednim w celu użycia tych dokumentów za autentyczne. Miał on pełną świadomość, że podrobił podpisy na tych dokumentach oraz, że stanowią one dowód okoliczności w nich opisanych.

W ten sposób czyn oskarżonego wypełniał znamiona przestępstwa z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk (w brzmieniu obowiązującym do 30.06.2015 roku) w zw. z art. 4 § 1 kk. Sąd zastosował do czynu oskarżonego przepisy, jakie obowiązywały w momencie jego popełnienia. Chodzi tu o treść przepisu art. 12 kk, ale również treść przepisów odnoszących się do możliwości zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Wprawdzie treść przepisu art. 12 kk obowiązująca w chwili popełnienia czynu przez oskarżonego nie odbiegała znacząco od aktualnej treści tego przepisu, lecz przepisy dotyczące możliwości skorzystania z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary z pewnością były wówczas łagodniejsze, a więc

korzystniejsze dla oskarżonego. To skutkowało zastosowaniem art. 4 § 1 kk również w kwestii kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. Z. (1)	1	1	<p>Jako okoliczności obciążające Sąd wziął pod uwagę: znaczną wysokość szkody, jaką wyrządził oskarżony, cykliczność jego zachowań, działanie na szkodę pokrzywdzonego, który kierował się zaufaniem do oskarżonego.</p> <p>Jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę dotychczasową niekaralność oskarżonego.</p> <p>Mając na uwadze fakt, iż oskarżony dopuścił się czynu działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej Sąd uznał za stosowne orzec wobec niego również grzywnę obok kary pozbawienia wolności.</p> <p>Biorąc pod uwagę sytuację materialną oskarżonego, który uzyskuje dochód w wysokości (...) zł Sąd ustalił wysokość stawki dziennej na grzywny na kwotę (...) zł, a więc w</p>

			okolicach dolnej granicy stawki przewidzianej przez kodeks karny.
J. Z. (1)	2	2	<p>Sąd nie znalazł szczególnych okoliczności obciążających podlegających uwzględnieniu przy wymierzeniu kary za przestępstwo z art. 270 kk.</p> <p>Jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę dotychczasową niekaralność oskarżonego.</p>
J. Z. (1)	3	1, 2	<p>Wymierzając karę łączną Sąd wziął pod uwagę wszystkie okoliczności obciążające i łagodzące opisane powyżej. Mając na uwadze, iż związek przedmiotowo - podmiotowy pomiędzy przestępstwami objętymi niniejszym wyrokiem jest raczej ścisły, zastosowano zasadę asperacji w wymiarze bardzo zbliżonym do zasady pełnej absorpcji. Ta kara zdaniem Sądu jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów oskarżonego. Winna ona spełnić cele w zakresie prewencji indywidualnej i powstrzymać oskarżonego przed kolejnymi niezgodnymi z prawem zachowaniami, jak również cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.</p>

J. Z. (1)	4	3	<p>Biorąc pod uwagę postawę oskarżonego, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasową niekaralność Sąd uznał, iż mimo zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego i nie popełni ponownie przestępstwa. Warunkowe zawieszenia orzeczonej kary jest zdaniem Sądu wystarczające dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary, w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Jednocześnie ewentualność zarządzenia wykonania kary powinna oddziaływać na oskarżonego wychowawczo. Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że okres próby wynoszący 4 lata będzie w tym wypadku adekwatny.</p> <p>Podjmując decyzję o skorzystaniu z instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności Sąd, zgodnie z art. 4 § 1 kk, zastosował wobec oskarżonego przepisy kodeksu karnego dotyczące tego dobrodziejstwa, które obowiązywały w dacie popełnienia czynu, a więc, do dnia 30.06.2015 roku. Jest oczywiste, że przepis art. 69 § 1 kk w brzmieniu</p>
-----------	---	---	---

			wówczas obowiązującym był względniejszy dla oskarżonego, gdyż pozwalał na warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności w wymiarze nie przekraczającym 2 lat, podczas, gdy w myśl obecnie obowiązującego art. 69 kk górna granica kary pozbawienia wolności, co do której można zastosować warunkowe zawieszenie wynosi 1 rok.
J. Z. (1)	5	1	Na podstawie art. 46 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego J. Z. (1) obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem opisanym w punkcie 1 sentencji wyroku zasądzając od oskarżonego J. Z. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego A. L. kwotę (...) zł.
5. <i>Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA <i>Zawarte w WYROKU</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. Z. (1)	6	2	Na podstawie art. 44 § 1 kk orzeczono przepadek dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) k. 511 - 512 akt: pod pozycją 10 - 12 (k. 492 - 506 akt sprawy), albowiem stanowiły one przedmiot

			przestępstwa z art. 270 § 1 kk.
J. Z. (1)	7	1, 2	Na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazano zwrócić dowody rzeczowe opisane w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) k. 511 - 512 akt: pod pozycją 1 - 9, 13 (k. 483 - 491, 507 akt sprawy) firmie (...) SA w P., albowiem zostały zatrzymane w celu przeprowadzenia czynności dowodowych i jako zbędne dla postępowania karnego podlegają zwrotowi.
J. Z. (1)	8	1	Na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazano zwrócić dowody rzeczowe w zawarte w załączniku do akt sprawy oskarżycielowi posiłkowemu A. L., albowiem zostały zatrzymane w celu przeprowadzenia czynności dowodowych i jako zbędne dla postępowania karnego podlegają zwrotowi.
6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia</p>			

takiej instytucji przez stronę	
7. Koszty procesu	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
9	<p>Sąd na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonego J. Z. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego A. L. kwotę (...) ((...)) zł tytułem zwrotu poniesionych wydatków z tytułu ustanowienia pełnomocnika. Sąd orzekł zgodnie z § 11 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 5 oraz ust. 7 w zw. z § 15 ust. 1 i § 17 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 roku.</p>
10	<p>Orzeczenie o kosztach w punkcie 10 wyroku jest konsekwencją skazania oskarżonego J. Z.. Na opłatę złożyły się kwota (...) zł (opłata od wymierzonej kary pozbawienia wolności) i kwota(...)zł (opłata od wymierzonej kary grzywny). Na wydatki złożyły się: koszt karty karnej w kwocie (...)zł, ryczałt za doręczenia w kwocie (...) zł, należność za wydanie opinii z zakresu rachunkowości w kwocie (...) zł (k. 675, 868), należność za wydanie opinii z zakresu badania</p>

	pisma w kwocie (...)zł (k. 739).	
7. Podpis		